

DELS PACTES ALS ACORDS I DELS ACORDS ALS PACTES

Els aconteixements de Portugal han sensibilitzat l'opinió política a l'interior de Catalunya i d'Espanya. L'exemple portugués d'un Exèrcit que restableix la democràcia sense una revolució violenta ha obert els ulls a molts que s'interroguen, amb creixent angoixa, sobre la successió al règim franquista.

Així, les organitzacions democràtiques d'Andalusia, a primers de juny s'han posat d'acord per a signar un Programa Comú mínim d'acció; per apoiar la formació d'un Govern Provisional. Aquesta organització regional de partits polítics d'oposició, és semblant a la que fa tres anys donà origen a l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA.

I heus ací que a mitjans de Juny, un grup de joves polítics representatius de moltes tendències, es reuniren a la casa que, a ARAVACA, a la muntanya aprop de Madrid, hi té el jove advocat i economista Joaquim Garrigues Walker. És un sopar amb diàleg, segons la fórmula tan freqüent al país de les reunions amb dinar o sopar polític.

Aquest " sopar d'ARAVACA " ha fet sensació i ja es parla del Pacte d'ARAVACA. Ha significat un fet polític important per la personalitat de l'anfitrió i per la categoria i nombre dels invitats. Analitzem se paradament els dos factors :

L'invitant, Joaquím Garrigues Walker, és fill del polític del mateix nom i de mare americana. Educat als Estats Units, durant els llargs anys en que el seu pare ocupà l'Ambaixada d'Espanya a Washington, s'establí després a Madrid i creà un despatx d'Advocat especialitzat en afers econòmics. La seva tipologia política és la d'un liberal adepte del neo-capitalisme moderat i reformista.

Anem a analitzar els invitats que fins al nombre de trenta-quatre l'acompanyaren. Hem de reconèixer que hi eren representades moltes tendències de moltes famílies polítiques reunides entorn d'un factor generacional evident perquè tots eren joves, a l'entorn dels trenta-cinc anys. S'hi trobaven des dels compromesos amb el règim, fins als "socialistes" com Morodo. Entre aquests extrems els del grup "Tacito" que col·lectivament escriu al "Ya", i els europeïstes com Alvarez de Miranda. També hi havien joves polítics catalans com Jiménez de Parga i Sebastià Auger.

Ací volem fer un parèntesi. Sempre que trobem a l'interior d'Espanya uns intents d'estructurar un diàleg o una aproximació política hi trobem una representació catalana, basca i gallega amb personalitat diferenciada. Amb els d'ARAVACA hi trobem un Professor de Dret, el Sr. de Parga que, pesi al seu origen andalús, està incorporat a la vida catalana, i l'editor de "Mundo" Sr Auger, qui ha seguit la línia revisionista de Calvo Serer.

Per a comprendre la realitat de la situació política a Catalunya i a Espanya, convé aclarir que tots els grups d'oposició accepten d'una manera implícita o explícita el reconeixement de l'Autonomia dels Països Catalans, Bascos i Gallecs, tal com quedà reconeguda en la Constitució de la República. I que, pel que es refereix a Catalunya, hi ha una acceptació de les Institucions de la GENERALITAT tal com quedà estructurada en l'Estatut d'Autonomia de 1932, clamorosament plebiscitat per tot el Poble Català.

Analitzant d'aprop el "consensus" ideològic dels d'ARAVACA hi trobem una majoria de tipus tecnocràtic i liberal, evolucionista i moderada. Reconèixen que en un futur immediat caldrà pactar una fórmula de convivència entre tots els peninsulars. Accepten que "l'Espanya" del futur immediat serà una "Espanya" democràtica. Admeten que caldrà in-